TARBIJAVAIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/26-08966
Otsuse kuupäev	22.10.2026
Komisjoni koosseis	Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	AMENDERO OSAÜHING (11205780)
Tarbija nõue	Tarbija soovib lepingust taganeda ja esitatud arve tühistamist.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus.

2. Tarbija ei ole kohustatud tasuma Kaupleja 14.05.2026 esitatud arvet nr 1221 summas 124 eurot. Kohustada Kauplejat arve nr 1221 tühistama.

3. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ärakirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija pöördus 23.04.2026 kirjalikult Kaupleja poole sooviga saada teada vana salvkaevu seisundi ja sealt tuleva vee kvaliteedi ja kasutamise võimaluste kohta.

Tarbija peamine soov oli hinnata kaevuvee kasutuskõlblikkust ning selle põhjal otsustada, kas kaevu ja pumpa on üldse mõistlik puhastada/parandada.

Kaupleja pakkus selle peale tasulist kohapealset konsultatsiooni, millega Tarbija nõustus. Kaupleja ei teavitanud enne teenuse osutamist, et vee kvaliteedi ja kasutuskõlblikkuse hindamine, ei kuulu nende teenuse alla.

Kohapealse visiidi käigus vaadati kaevu sisse ning pumba osas öeldi, et töö käigus vaadatakse pump täpsemalt üle ja siis selgub, kas seda saab parandada või mitte.

Tarbija ei saanud konsultatsiooni käigus vastuseid küsimustele, mida ta esitas ja mille tõttu teenuse tellis.

Tarbijale esitati arve 124 eurot.

Tarbija soovib arve tühistamist.

Kaupleja seisukoht:

AMENDERO OSAÜHING ei nõustu tarbija nõudega arve tühistamiseks.

Tarbija tellis konsultatsiooniteenuse salvkaevu seisukorra, pumba parandamise võimaluste ning vee kasutamise võimaluste hindamiseks. Tarbija soovis kindlasti kohapealset objekti ülevaatust. (

Kohapealse visiidi käigus tutvusime olukorraga, mõõtsime kaevu sügavuse ning hindasime visuaalselt kaevurakete seisukorda. Konsultatsiooni eesmärk oli hinnata olemasolevat olukorda ning anda soovitusi võimalike edasiste tööde kohta, samuti koguda vajalikku teavet hinnapakkumise koostamiseks.

Objektil selgus, et pump oli kinni ning kaev oli tarbija sõnul olnud kasutuseta alates eelmisest sügisest. Konsultatsiooniteenuse hulka ei kuulu pumba kohapealne lahtivõtmine ega remontimine. Pumba tegeliku seisukorra täpsemaks hindamiseks oleks vajalikud täiendavad tööd ja tegevused.

Konsultatsiooni käigus selgitasime tarbijale meie hinnangut olukorrale ning soovitasime esmalt kaev tühjaks pumbata, puhastada ning tihendada raketevahelised vuugid, et vältida pinnavee sattumist kaevu. Samuti küsisime korduvalt, kas tarbijal on täiendavaid küsimusi või vajab ta lisaselgitusi.

Selgitame, et veeproovide võtmine ja vee kvaliteedi laboratoorne analüüs ei kuulu konsultatsiooniteenuse koosseisu ning neid teostavad selleks pädevad laborid, mitte salvkaevude rajamise või korrastamisega tegelevad ettevõtted.

Konsultatsiooniteenus osutati kokkulepitud mahus. Teenuse hind oli 100 eurot + käibemaks, mis sisaldas spetsialisti kohapealset konsultatsiooni ning transporti Viljandist Tartusse ja tagasi. Lisaks arvestatakse konsultatsiooni maksumus hiljem tellitavate tööde maksumusest maha, kui klient otsustab tööde tellimise kasuks.

Seetõttu leiame, et teenus osutati kokkulepitud ulatuses ning arve tühistamiseks puudub alus.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud poolte seisukohtade ja esitatud tõenditega, leiab, et avaldus tuleb rahuldada.

Pooled sõlmisid 23.04.–30.04.2026 peetud e-kirjavahetuse teel lepingu, mille alusel kaupleja kohustus osutama tarbijale tasu eest kohapealset salvkaevu konsultatsiooni ja tarbija kohustus maksma selle eest 100 eurot, millele lisandub käibemaks (kokku 124 eurot). Kaupleja ei kohustunud saavutama kindlat tulemust, vaid andma erialast hinnangut ja nõu. Seetõttu on tegemist käsunduslepinguga võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 619 tähenduses. Tarbija tellis konsultatsiooni oma aiamaa kaevu jaoks eesmärgil, mis ei ole seotud tema majandus- ega kutsetegevusega, ning kaupleja osutas teenust oma majandustegevuse raames. Tegemist on tarbijalepinguga (VÕS § 1 lg 5 ja 6). VÕS § 620 kohaselt peab käsundisaaja tegutsema

käsundiandjale lojaalselt ja käsundi laadist tuleneva vajaliku hoolsusega ning oma majandus- või kutsetegevuses tegutsev käsundisaaja peab toimima üldiselt tunnustatud kutseoskuste tasemel.

Asjas ei ole vaidlust selle üle, et kaupleja käis objektil, mõõtis kaevu sügavuse, hindas visuaalselt kaevurakete seisukorda, tuvastas, et pump oli kinni, ning andis soovitused kaevu puhastamiseks ja raketevaheliste vuukide tihendamiseks, kuid vee kvaliteeti ega kasutuskõlblikkust ei hinnanud ega veeproovi ei võtnud. Samuti ei ole vaidlust, et tarbija ei tellinud kauplejalt hinnapakkumises nimetatud töid. Vaidlus seisneb selles, kas kaupleja pidi enne lepingu sõlmimist tarbijale selgitama, et konsultatsioon ei hõlma vee kasutuskõlblikkuse hindamist, ja kas tarbija peab konsultatsiooni eest esitatud arve tasuma. Tarbija on korduvalt rõhutanud, et ta ei vaidlusta konsultatsiooni käigus antud soovituste erialast õigsust. Seetõttu ei hinda komisjon, kas kaupleja soovitus kaev enne veeproovi võtmist korrastada oli erialaselt põhjendatud või kas pikalt seisnud kaevuvee analüüs annab usaldusväärse tulemuse. Need küsimused ei ole vaidluse lahendamiseks vajalikud. Samal põhjusel ei tugine komisjon oma järeldustes tarbija väidetele teise ettevõtte tehtud veeanalüüsi tulemuste kohta, mille kohta tõendeid esitatud ei ole.

Tarbija on nimetanud oma nõuet lepingust taganemiseks. Komisjon hindab nõuet selle sisu järgi. Tarbija soovib vabaneda kohustusest tasuda 124 eurot põhjusel, et kaupleja ei teatanud talle enne lepingu sõlmimist, et konsultatsioon ei hõlma küsimust, mille lahendamiseks tarbija kaupleja poole pöördus.

VÕS § 56 lg 1 kohaselt võib tarbija põhjust avaldamata 14 päeva jooksul taganeda sidevahendi abil sõlmitud lepingust. VÕS § 52 lg 1 p 1 kohaselt on sidevahendi abil sõlmitud lepinguga tegemist üksnes juhul, kui leping sõlmitakse selliste lepingute sõlmimiseks kasutatavas turustus- või teenindussüsteemis. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. a direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta (edaspidi direktiiv) põhjenduse 20 kohaselt ei hõlma see mõiste juhtumeid, kus veebileht üksnes annab teavet kaupleja, tema kaupade või teenuste ja tema kontaktandmete kohta, ega olukorda, kus tarbija üksnes broneerib sidevahendi abil ettevõtjalt teenuse osutamiseks aja. Käesolevas asjas sõlmiti leping e-kirjade teel ning tarbija viitas kaupleja kodulehe päringuvormile ja kodulehel avaldatud konsultatsiooni hinnale, kuid materjalidest ei nähtu, kas kaupleja kasutab lepingute sõlmimiseks sidevahendi abil korraldatud turustus- või teenindussüsteemi. Kuna tarbija nõue on põhjendatud allpool käsitletud alusel, ei pea komisjon seda küsimust lahendama. Lepingueelse teabe andmise kohustus, millele komisjon oma järelduse rajab, kehtib mõlemal juhul.

VÕS § 14 lg 1 kohaselt peavad lepingueelseid läbirääkimisi pidavad või lepingu sõlmimist muul viisil ette valmistavad isikud mõistlikult arvestama üksteise huvide ja õigustega. VÕS § 14 lg 2 kohaselt peab lepingu sõlmimist ettevalmistav isik teisele poolele teatama kõigist asjaoludest, mille vastu teisel poolel on lepingu eesmärki arvestades äratuntav oluline huvi; neist asjaoludest, mille teatamist teine pool ei saa mõistlikult oodata, ei pea teatama. Tarbijaga lepingu sõlmimist ettevalmistav ettevõtja peab VÕS § 14^1 lg 1 p 2 kohaselt tegema tarbijale enne lepingu sõlmimist selgel ja arusaadaval viisil teatavaks lepingu eseme põhiomadused lepingu esemele ja teabe esitamise viisile kohases ulatuses, kui see teave ei ole lepingu konteksti arvestades niigi selge. VÕS § 14^1 lg 2 kohaselt ei välista see, et tarbijal võib olla VÕS § 14 lg 2 tähenduses oluline äratuntav huvi ka muude asjaolude vastu. Kui tegemist oleks sidevahendi abil sõlmitud lepinguga, tuleneks ettevõtja kohustus teha tarbijale enne lepingu sõlmimist teatavaks lepingu eseme põhiomadused VÕS § 54 lg 1 p-st 4 (vt VÕS § 54 lg 9) ning teabe andmist peaks tõendama ettevõtja (VÕS § 54 lg 10). VÕS § 14^1 lg 1 p 2 ja § 54 lg 1 p 4 võtavad üle direktiivi artikli 5 lõike

1 punkti a ja artikli 6 lõike 1 punkti a.

Riigikohus on selgitanud, et VÕS § 14 loob lepingu sõlmimist ettevalmistavate isikute vahel seadusest tuleneva võlasuhte, mille kohustuste rikkumise eest vastutab kohustust rikkunud isik VÕS § 115 alusel. Kui lepingueelsete kohustuste rikkumine selgub alles pärast lepingu sõlmimist, tuleb pooltevahelist suhet vaadelda ühtse lepingulise suhtena, mille sisuks on lisaks lepingust tekkinud kohustustele ka kohustused, mis tekkisid juba enne lepingu sõlmimist (Riigikohtu 05.06.2013 otsus asjas nr 3-2-1-62-13, p-d 14–15; 19.11.2007 otsus asjas nr 3-2-1-111-07, p 14). Teise poole huvi äratuntavuse hindamisel tuleb arvestada ka teavitamiskohustusega isiku professionaalsust (Riigikohtu 18.03.2015 otsus asjas nr 3-2-1-171-14, p 14).

Komisjon leiab, et tarbijal oli lepingu eesmärki arvestades äratuntav oluline huvi teada enne lepingu sõlmimist, et kaupleja konsultatsioon ei hõlma vee kasutuskõlblikkuse hindamist ega veeproovi võtmist. Tarbija teatas juba esimeses, 23.04.2026 kirjas, et tal on vaja kontrollida, kas kaevuvesi on pesemiseks sobiv, ning küsis otse, kas see on midagi, mille osas kaupleja saaks aidata. Kaupleja vastas sellele küsimusele tasulise konsultatsiooni pakkumisega, tegemata konsultatsiooni sisu osas mingeid reservatsioone. 28.04.2026 põhjendas tarbija kohapealse visiidi soovi just sellega, et „meil oleks vaja teha tõenäoliselt kaevuvee test vms, et hinnata tema kasutuskõlblikust“, ning märkis, et alles seejärel soovib ta vaadata, mida teha kaevu ja pumbaga. Kaupleja vastas: „On ikka võimalik“. Nendest kirjadest pidi kaupleja aru saama, et tarbija põhieesmärk oli selgitada välja kaevuvee kasutuskõlblikkus ning et kaevu ja pumbaga seotud tööde üle soovis tarbija otsustada alles pärast seda. Teave selle kohta, kas tasuline konsultatsioon aitab tarbija esitatud küsimusele vastata, puudutab teenuse põhiomadusi VÕS § 14[1] lg 1 p 2 (ja VÕS § 54 lg 1 p 4) tähenduses.

Kaupleja teadis või pidi juba enne lepingu sõlmimist teadma, et tema konsultatsioon ei anna tarbija põhiküsimusele vastust sellisel kujul, nagu tarbija seda ootas. Kaupleja on komisjonile selgitanud, et kaevumeister ei anna hinnangut vee kvaliteedile, et selle annab labor analüüsi põhjal, et pikalt seisnud kaevu puhul on tavapärane praktika kaev esmalt puhastada ja desinfitseerida ning alles seejärel veeproov võtta ning et konsultatsiooni eesmärk on hinnata kaevu tehnilist seisukorda, anda soovitusi tööde kohta ja koguda andmeid hinnapakkumise koostamiseks. Need on kaupleja tegevusvaldkonda puudutavad ja talle kui professionaalile enne lepingu sõlmimist teada olevad asjaolud. Ka konsultatsiooni sisu määras kaupleja. Juba tarbija 23.04.2026 kirjast nähtus, et pump ei tööta sel hooajal ja et eelmisel aastal kasutati kaevuvett üksnes kastmiseks.

Kaupleja ei ole väitnud, et ta oleks enne lepingu sõlmimist tarbijale selgitanud, et konsultatsioon ei hõlma vee kasutuskõlblikkuse hindamist ega veeproovi võtmist, ning poolte kirjavahetusest sellist selgitust ei nähtu. Kaupleja teatas tarbijale konsultatsiooni eesmärgist, hinnata kaevu olukorda ja koostada hinnapakkumine kaevu puhastamiseks ja desinfitseerimiseks , alles 15.05.2026, pärast visiiti ja arve esitamist. Kaupleja on ka ise tunnistanud, et kavatseb tulevikus teenuse sisu ja piirid klientidele „veel täpsemalt enne visiiti lahti selgitada“ ning et tarbijale „oleks võinud olla täiendavalt selgemalt kommunikeeritud, milline osa vee kvaliteedi hindamisest kuulub laborianalüüsi alla ja milline osa kuulub meie konsultatsiooni teenuse hulka“.

Komisjon ei nõustu kaupleja seisukohaga, et tal ei olnud selgitamiskohustust, kuna ta ei pakkunud ega lubanud teha vee kvaliteedi ekspertiisi. Küsimus ei ole selles, kas kaupleja lubas laboratoorset ekspertiisi, vaid selles, kas kaupleja pidi selgitama oma teenuse piire tarbijale, kes oli korduvalt ja sõnaselgelt teatanud oma eesmärgist ja küsinud, kas kaupleja saab selles aidata. Teave selle kohta,

et vee kvaliteeti hindab labor ja et kaevumeistri konsultatsioon seda ei hõlma, ei olnud lepingu konteksti arvestades niigi selge (VÕS § 14[1] lg 1). Tavaline tarbija ei pea teadma, millised kaevu ja kaevuveega seotud küsimused kuuluvad kaevutöödega tegeleva ettevõtja pädevusse. Kaupleja jaatav vastus 28.04.2026 kirjale, milles tarbija nimetas kaevuvee testi, andis tarbijale pigem alust arvata, et kaupleja saab tema küsimuses aidata. Ka kaupleja enda selgitusest, et ta saab vajaduse korral aidata veeproovide võtmise korraldamisel ja transportida proovid laborisse, nähtub, et tarbija küsimus ei olnud kaupleja tegevusvaldkonnast ilmselgelt väljaspool. Kuna tarbija küsis kauplejalt otse, kas kaupleja saab tema küsimuses aidata, võis ta vastavat teavet ka mõistlikult oodata (VÕS § 14 lg 2 teine lause).

Kaupleja väitel pakkus ta tarbijale võimalust saata fotod, mille põhjal oleks saanud koostada esialgse hinnapakkumise, ning tarbija ei ole seda vaidlustanud. See ei muuda komisjoni järeldust. Fotode saatmise võimalus puudutas tööde hinnapakkumist, mitte vee kasutuskõlblikkuse hindamist, ning tarbija põhjendas 28.04.2026 kohapealse visiidi soovi just vajadusega teha kaevuvee test. Fotode alternatiivi pakkumine ei asendanud teavet, et ka kohapealne konsultatsioon tarbija põhiküsimusele vastust ei anna.

Kaupleja väitel selgitas ta konsultatsiooni käigus, et enne veeproovi võtmist oleks mõistlik kaev esmalt korrastada; tarbija väitel ei saanud ta visiidi käigus sisulist teavet vee seisukorra ega kasutuskõlblikkuse kohta. Komisjon ei pea seda vaidlust lahendama. Isegi kui kaupleja andis need selgitused visiidi käigus, tegi ta seda pärast lepingu sõlmimist ja pärast seda, kui tarbijal oli tekkinud kohustus konsultatsiooni eest tasuda. Lepingueelse teabekohustuse eesmärk on võimaldada tarbijal teha teadlik otsus enne lepingu sõlmimist. Sama kehtib kaupleja selgituste kohta, et seisnud kaevuvee analüüs ei pruugi olla usaldusväärne ja et analüüs maksab ligemale 200 eurot. Just selle teabe oleks kaupleja võinud ja pidanud tarbijale andma enne konsultatsiooni kokkuleppimist. Siis oleks tarbija saanud ise otsustada, kas tellida kaupleja tasuline konsultatsioon, lasta esmalt teha veeanalüüs mujal või järgida kaupleja soovitatud tegevuste järjekorda.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et kaupleja rikkus VÕS § 14 lg-s 2 ja § 14[1] lg 1 p-s 2 (sidevahendi abil sõlmitud lepingu korral VÕS § 54 lg 1 p-s 4) sätestatud lepingueelse teabe andmise kohustust. Rikkumine ei ole vabandatav (VÕS § 103 lg 1 ja 2), sest selgituse andmine oli täielikult kaupleja mõjuvõimu piires.

Komisjon märgib, et kuna kaupleja teadis lepingu sõlmimisel tarbija eesmärki ja vastas tarbija 28.04.2026 küsimusele jaatavalt, võiks küsida ka, kas vee kasutuskõlblikkuse hindamine sai VÕS § 29 lg 3 ja lg 5 p 1 kohaselt lepingu sisuks ning kas kaupleja rikkus seega lepingut ka selle täitmisel (vt ka Riigikohtu 19.11.2007 otsus asjas nr 3-2-1-111-07, p 15). Kuna tarbija nõue on põhjendatud juba lepingueelse teabekohustuse rikkumise tõttu, ei pea komisjon seda küsimust ega tarbija õigust lepingust VÕS § 116 alusel taganeda eraldi lahendama.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt võib võlausaldaja nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik rikkumise eest ei vastuta. VÕS § 127 lg 1 kohaselt on kahju hüvitamise eesmärk kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. Kahju tuleb hüvitada üksnes juhul, kui rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4). Kuna rikkumine seisneb teabe andmata jätmises enne lepingu sõlmimist, tuleb tarbija asetada olukorda, milles ta oleks olnud, kui kaupleja oleks talle konsultatsiooni sisu ja piirid enne lepingu sõlmimist selgitanud. Põhjusliku seose peab tõendama tarbija (vrd

tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 230 lg 1).

Komisjon peab tõendatuks, et nõuetekohaselt teavitatud tarbija ei oleks konsultatsiooni sellistel tingimustel tellinud. Tarbija 23.04.2026 ja 28.04.2026 kirjadest, mis on kirjutatud enne vaidluse tekkimist, nähtub, et vee kasutuskõlblikkuse väljaselgitamine oli tarbija esmane eesmärk ning et kaevu ja pumbaga seotud tööde üle soovis ta otsustada alles pärast seda. Sama on tarbija kinnitanud 18.05.2026 kirjas, märkides, et kui kaevuvesi oleks osutunud kasutuskõlbmatuks, ei oleks kaevu ja pumba korrastamine olnud tema jaoks mõistlik. Ka pumba osas ei hõlmanud konsultatsioon kaupleja enda selgituse kohaselt pumba lahtivõtmist ja pumba tegelik seisukord pidi selguma alles tööde käigus; materjalidest ei nähtu, et tarbija oleks soovinud tellida konsultatsiooni üksnes pumba ülevaatamiseks. Kaupleja ei ole väitnud ega tõendanud, et tarbija oleks konsultatsiooni tellinud ka siis, kui teda oleks teenuse piiridest teavitatud. Seega tekkis tarbijal kaupleja rikkumise tagajärjel kohustus tasuda 124 eurot teenuse eest, mida ta nõuetekohase teabe korral ei oleks tellinud. See on tarbijale tekkinud varaline kahju (VÕS § 128 lg 1 ja 2). Kaupleja pidi sellist tagajärge lepingu sõlmimisel ette nägema (VÕS § 127 lg 3).

VÕS § 127 lg 5 kohaselt tuleb kahjuhüvitisest maha arvata kasu, mida kahjustatud isik sai kahju tekitamise tagajärjel, välja arvatud juhul, kui kasu mahaarvamine oleks vastuolus kahju hüvitamise eesmärgiga. Komisjon arvestab, et kaupleja käis objektil, mõõtis kaevu sügavuse, hindas visuaalselt kaevurakete seisukorda, tuvastas, et pump oli kinni, andis soovitusi ja koostas hinnapakkumise. Materjalidest ei nähtu siiski, et tarbija oleks neid andmeid kasutanud või et ta oleks nende tõttu kulusid säästnud. Tarbija ei tellinud kauplejalt töid ning pidi vee kasutuskõlblikkuse väljaselgitamiseks pöörduma teise teenusepakkuja poole. Kaupleja enda selgituse kohaselt oli konsultatsiooni eesmärk muu hulgas koguda teavet tööde hinnapakkumise koostamiseks ning tööde tellimise korral oleks konsultatsioonitasu tööde maksumusest maha arvatud. Konsultatsiooni maksumuse või selle osa jätmine tarbija kanda kasu mahaarvamise kaudu tähendaks, et tarbija peaks siiski tasuma teenuse eest, mida ta nõuetekohase teabe korral ei oleks tellinud. See oleks vastuolus kahju hüvitamise eesmärgiga. Seetõttu ei arva komisjon kahjuhüvitisest midagi maha.

Puuduvad alused kahjuhüvitise vähendamiseks VÕS § 139 lg 1 alusel. Tarbija teatas kauplejale oma eesmärgist enne lepingu sõlmimist kahel korral ja küsis otse, kas kaupleja saab tema küsimuses aidata. Tarbijalt ei saanud oodata rohkemat.

VÕS § 136 lg 5 kohaselt võib kahjustatud isik nõuda kahju hüvitamist ka muul viisil kui rahalise hüvitise maksmisega, kui see on asjaolusid arvestades mõistlik. Kuna tarbija ei ole arvet tasunud ja tema kahju seisneb arve tasumise kohustuses, on mõistlik hüvitada kahju sellega, et tarbija vabastatakse kohustusest arve tasuda. Kaupleja ei saa seetõttu nõuda tarbijalt arve nr 1221 tasumist ega viivist selle arve tasumisega viivitamise eest ning peab arve tühistama.

Kaupleja muud väited ei too kaasa teistsugust tulemust. Asjaolu, et kaupleja osutas konsultatsiooni enda arusaamise kohaselt kokkulepitud mahus, ei välista vastutust lepingueelse teabekohustuse rikkumise eest, sest kahju ei tulene konsultatsiooni kvaliteedist, vaid sellest, et tarbija ei saanud enne lepingu sõlmimist teavet, mis oli vajalik teadliku otsuse tegemiseks. Kaupleja kulud, sealhulgas sõidukulud Viljandist Tartusse ja tagasi, tekkisid lepingu alusel, mille kaupleja sõlmis tarbijale vajalikku teavet andmata, ning nende kandmise riisiko lasub kauplejal. Konsultatsioonitasu tasaarvestamise võimalus hiljem tellitavate tööde maksumusega ei ole asjakohane, sest tarbija ei tellinud töid ega olnud kohustatud neid tellima. Asjaolu, et tarbija ei ole

tõendanud kaupleja soovituste ebaõigsust, ei ole oluline, sest tarbija ei ole oma nõuet soovituste ebaõigsusele rajanud.

Eeltoodust tulenevalt rahuldab komisjon tarbija avalduse. Tarbija ei ole kohustatud tasuma kaupleja 14.05.2026 esitatud arvet nr 1221 summas 124 eurot ning kaupleja peab selle arve tühistama.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/